

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радамі

Газета Верховної Ради Української РСР

№ 155

Вівторок, 13 серпня 1991 року

Ціна 5 коп.

На приз «Голосу України»

МАЛЕ СВЯТО — УВЕРТЮРА ДО ВЕЛИКОГО

Сьогодні помітно спав інтерес до великого спорту. Скажімо, змагання Спортиади народів СРСР — колись дуже популярні, помпезні, тривалі — тепер перетворилися на подію сіру. Більшість видів програми проходять при корожіх трибунах. І мимоволі виникає запитання: а кому все це потрібно?..

На тлі всього цього дуже помітними стають події, які мають хоч певною мірою прогрілельний характер.

Слава Богу, здається, успішно пройшов міжнародний хокейний турнір на приз нашої газети. Красиву вазу, виготовлену на Полонській корцеліній фабриці, в своїх міцних руках успішно тримає симпатичний і привітний богатыр, капітан київського «Сокола» Анатолій Найдю.

(Закінчення на 4—5 стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У КІЄВІ з 11 по 13 серпня перебував з візитом Голова Всесвітнього Єврейського агентства пан Сімба Диніц, член Всесвітнього Єврейського конгресу й один з видатних діячів людвд Америки пан Чарльз Бронфман.

Учора гості зустрілися із заступником Голови Верховної Ради УРСР Володимиром Гриньовим та Головою Товариства «Україна» — ізраїльським народним депутатом В. Крижанівським.

В. Гриньов за проханням пана Диніца розповів гостям про систему парламентських та радянських органів влади. Він зазначив, що система Рад є неспівмісною з парламентаризмом управлінням у республіці, що виражається у прийнятті президентського правління на Україні, і що ця система може сприяти виключно при односторонності, як це було раніше. В. Гриньов також зауважив, що законодавча влада можуть роз'єднатися тільки в тому разі, якщо до влади прийдє представники антагоністичної влади. З приводу Союзного договору ще нема одностайності в парламенті, але все має аніциватися у верхах — моєти.

Пан Диніц у свою чергу, ознайомив присутніх із діяльністю своєї організації, зазначивши, що Всесвітнє Єврейське агентство є, там би мовити, парасолькою, під якою перебувають усі єврейські організації світу. Вони займаються не тільки проблемами репатріантів, а й питанням освіти, культури, релігії єврейської нації. Він також підкреснив, що євреї, які переїжджають з України в Ізраїль, роблять дуже важний внесок у справу зближення двох народів в усіх галузях культури та бізнесу, що надасть нового імпульсу багатосторонньому партнерству між двома державами.

К АБІНЕТ міністрів УРСР прийняв постанову про створення Української державної корпорації автомобільного транспорту. Це рішення прийнято за пропозицією об'єднання підприємств та організацій галузі з метою забезпечення ними перевезу на економічній методі управління в ринкових умовах.

В КІЄВІ розпочала роботу українсько-єврейська педагогічна конференція. Основна її мета — обмін досвідом, науково-методичне та практичне навчання, зближення з системою структурно-зв'язаної освіти. Очолює нараду делегуючий міністр освіти провінції Сасквечан Рей Мінпайок.

ЕСТИ Й КОЗУ...

Проте мед уже є. Свій. Та такий смачний, що коли сім'я Білицьких смакує його з чаєм, то й ВЗ-річна сусідка Онисія Павлівна інколи не втримається і зазірне через ларек.

...А на листа юного ласічника з проханням допомоги у вирощуванні медоносної фацелії вже відгукнулися з одного радгоспу Львівської області. Отже, буде у Арсенія добра чашка ласка, не три, як зараз, а вилучив, а вилучив, як колись у бабусі Марії!

Олекса ВАЩЕНКО.

Фото автора.

их душ

АК?

ятника

не біла церква, де йому справжнє місце. На запитання корреспондента «Пам'ятки України» до жителів села, як вони поставилися до кургану серед поля, у відповідь від багатьох почули байдуже: «Нормально...».

Людоньки, скаменіть! Ненормально ж це. То свідомість наша така неформальна, перенурена, задурилена, що й вандалізм нам здається нормальним.

Дозволю собі ще кілька міркувань. І моя особиста позиція, і позиція багатьох членів Сумського товариства «Просвіта» не збігаються з точкою зору автора проекту скульптора Борода. На моє прохання він пояснив місце вибору для пам'ятника так:

«Усі ми із землі вишили і в землю повернемося. Гетьман вишов із цієї землі, сюди ж він і повернувся, у свою землю, де лежать його сучасники». Але чого ж мав гетьман повертатися на кладовище на околиці села, маючи родинну церкву, де його хрестили? Аж під час обговорення, в якому брали участь сумські осередки «Спадщини», Товариства української мови «Просвіта», було вирішено, що місце пам'ятнику саме біля церкви. Так споконвіку водилося, що засновники церкви ховали або в самій церкві, або біля неї.

За що ж ми, визнаючи заслуги гетьманів і вшановуючи його, відмовили йому в цьому? Чи по-людськи це?

Лідія ШЕРЕМЕТ, депутат Сумської міської Ради народних депутатів, член Товариства української мови «Просвіта».

МАЛЕ СВЯТО — УВЕРТЮРА ДЛЯ ВЕЛИКОГО

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.

Що ж, багато людей постаралося, щоб розіграти Кубок «Голосу України» перетворився на маленьке свято, яке, сподіватимось, згодом може стати й великим. В усякому разі, турнір, до організації якого долала рука і наша редакція, не виявився глечким млинцем. На подяки до льодового паладу «Сокіл», урахувавши відпустку нампанію і те, що ця споруда значно скромніша, ніж республіканський Палад спорту, де умови значно ліпші, шанувальників хокею приходило багато. Приділили льодовим іграм помітну увагу й преса. Колеги з спорредакції Українського радіо і телебачення, «Спортивної газети», «Советного спорта», «Вечірнього Києва», «Комсомольського знамени», «Ньюс фром Юкрейн», московського «Хоккея» висвітлювали боротьбу за наш приз. Ми їм, зрозуміло, вдячні за це.

Цінавим і касиченим виявився завершальний день змагання. Спершу в поєдинку за 3—4 місця зустрілися зарубіжні учасники: фінський «Ільвес» та словацький «Словак». Перші мають досвідчений і кваліфікований склад. Тому хокеїсти з Тампере впевнено переграла значно помолоділу команду

з Братислави — 6:2 (1:1, 2:0, 3:1).

Суперфінал був київським. Одразу хочу сказати кілька схвальних слів на адресу команд ШВСМ «Сокіл», яну очолюють О. Сеауканд та О. Ісламов. Це — представники другої ліги. Але юні гравці прагнули ні в чому не поступатися перед іменитішими суперниками.

І все ж «Сокіл» переграв ШВСМ «Сокіл» — 4:2 (1:1, 1:1, 2:0). Хоча, за іншого збігу обставин, успіх могли б святкувати й «шнолярі». У переможців результативним був Синьков, який провів три шайби (20, 48, 53 хв.), ще одну закинув Найда (23). У переможців відзначилися: Бурха (9), Св. цний (24).

Оргкомітет турніру назвав найкращих гравців за амплуа, яких відзначено спеціальними призами: воротар Таммі («Ільвес»), захисник Гуїньо («Сокіл»), нападальний Свиницький (ШВСМ «Сокіл»). Найкращим бомбардиром став Синьков (7 шайб).

Протягом цього тижня хокеїсти обох київських клубів готуватимуться вдома. А потім найсильніші з них вирушать на міжнародні турніри спершу до Чехо-Словаччини, а потім до Німеччини та Швейцарії.

Віктор «АН» ЪКИЙ.

Продовжуємо розмову

А холера все-таки була

Нажуть — диму без вогню не буває. Димок тривожило новини витав нещодавно по Бердянську.

Що ж було насправді? Трирічну Аліну Лунашову 20 липня госпіталізували з підозрою на дизентерію. За кілька днів у неї виявили холерний вібріон. До міської лікарні привезли ще трьох дітей. Діагноз той же. На допому міській санепідеміологічній прибули спеціалісти з Запоріжжя. Уважно обстежували вони базу відпочинку «Колосок» і спершу нічого не могли втямти. Чому вібріон з'явився у питній воді лише на цій базі, коли вона надходить з водопровода, спільного для багатьох оздоровчих закладів, розташованих поруч, на знаменитій Бердянській косі?

Завідуюча відділом особливих небезпечних інфекцій обласної епідеміологічної Н. Кузель, лікар-епідеміолог Ю. Волжін, лікар-епідеміолог міськзес О. Качур й інші спеціалісти довго, мабуть, ламали б го-

лови, янби один з робітників не підказав, де можливо зарита собака. Вібріон холери справді був на третій від «Колоска» базі — агрокомбінату «Янтар».

Невідомо, скільки часу лежала там каналізаційна труба. Цього рону перед початком літнього сезону підключила до неї свою каналізаційну мережу база відпочинку обкому номсомолу «Буревісник», а потім до неї і «Колосок». Як з'ясувалося, труба на «Янтарі» була іржава та ще й заглушена з одного кінця. То «...» дівати-ся фекалії від «...» і стічним водам від душових? Вони й поповзли у водопровідний колодязь. А як поруч, менше метра. Через з'єднання нечистоти потрапили у водопровід бази «Колосок». Спеціалістами, залата спеціалістами у водопровід на базі «Колосок», з'явилася у тому колодязі, що підтвердило припущення. Отож виростили власний холерний вібріон.

Директор котрої з баз більше зацікавив у цій справі — снаже прокуратура міста. Нам же залишається лише дивуватися простій технічній безграмотності виконавців прокладання каналізаційної мережі, їх зневазі до елементарних санітарних норм.

До сказаного залишається додати, що діти, котрі постраждали, — вихованці місцевої школи-інтернату. Базу відпочинку «подарував» їм обком партії.

А як же хворі? — Ми вже виписали їх, — повідомила по телефону завідувачка інфекційним відділенням міської лікарні Л. Белявцева. — Діти в добром стані. Вони не носії захворювання. Ми за ними будемо ще спостерігати. Вібріон типу Огава виявився слабким і неагресивним.

Яків ГАЛЧЕНКО. Бердянськ — Київ. Мал. Богдана ЖОЛДАКА.

Телеграма

ПОТРІБНІ ЖОРСТКІ ДІЇ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРУ УРСР В. ФОКІНУ

Шановний Вітольде Павловчу!

Ознайомився з Вашим виступом по телебаченню «Напоїти хлібом державні засіки України» і вжахнувся від стану, який складається із заготовлено хліба.

Як голова колгоспу, я далекий від задоволення тим, що робиться для села. Розмов багато, конкретних дій надзвичайно мало... Та це, так би мовити, преамбула. А головне в моїй заяві — гнів і презирство до керівників усіх рангів, які безпідставно ігнорують державні замовлення по продажу хліба. Я дякую їм у вічі і твердо говорю: ви спіші і внаслідок цього люди нехай же Бог скрає вас.

Вітольде Павловчу! Вам не простить народ, якщо ви не проявите волю і не усунете з дороги твердолобих. Якщо не сьогодні, то завтра народ обов'язково зрозуміє Ваші жорсткі, але законні дії і підтримає їх. У Вашому розпорядженні дуже мало часу для того, щоб хліб так лішов за призначенням.

Станом на 9 серпня в нашому господарстві хліб зібрано на 40 процентів площ, держзамовлення виконано. Маємо намір продати відвічі більше. Пропоную в усіх республіканських газетах друкувати списки тих керівників, які зухвало саботують продаж хліба державі (а держава — це ж їхні діти, рідні, близькі) під рубрикою «Увага! Ось вони — хто наблизив день нового голодомору для українського народу». Прошу мою заяву надрукувати в газетах.

Іван РЕПА, голова колгоспу імені Фрунзе, село Брчанки Попільнянського району Житомирської області.

Долі людські

102-й СПАС

З Наталією Андріївною Вишнівською поговорити завжди приємно й цікаво.

А на нинішнього Спаса виповнюється їй 102 роки. Пам'ятає ще тих ланів, революцію, колективізацію. У 16 літ вишла заміж. Вже давно нема ні сина, ні чоловіка. Найбільша радість — онуки та правнуки. Живуть вони, здебільшого, далеко, але навідується часто, лінується, телефонують — телефоном у бабусиній хаті не дивляться, чн не найчастіше навідується онук Ваня — Іван Васильович Вишнівський, директор знаменитого на Чернігівщині держплемрадгоспу. Він бував тут по кілька разів на тиждень — вода, дрова — то його турбота. А скільки не прохали онуки бабусю переїхати до когось із них — куди там! Вважає: доки ноги носять — житиму в своїй хаті баштанчик і городну сама доглядаю, цього літа, до приїзду онуки, встигла полатати картоплі прополотити. Навіть державі лишки з городу продає. Он ми, мовляв, які. Зрештою, онуки змирися. Вітм, їхньої турботи не лемешало, а хата бабусина ніби тіснішою стала, бо рідні ж більше!

Можливо, у тім і запорука бабусинного довголіття. А ще, значайно — постійний рух, праця і... міра у їжі. Залізне правило: шість тижнів посту перед Різдом і сім — перед Великднем.

Наталія ЦІЛИНА, с. Українське Талалаївського району на Чернігівщині.

ВИКОНКОМІВСЬКА ЦЕГЛА

Обласний, Ужгородський міський та районний виконкоми Рад стали одними з основних засновників асоціації «Закарпаттераміка». Статутний фонд нового формування склав понад 30 мільйонів карбованців. Досягнуто домовленості з партнерами про оперативне виготовлення проектної документації майбутнього підприємства, орієнтовна потужність якого — 40—50 мільйонів штук цегли на рік. Споруджуватиметься воно в селі Вовкове Ужгородського району, на базі родовища спеціальних глин.

Наш кор.

Ужгород.

НЕ КОЖЕН КІНЬ ДОЗВО...

Справді, не кожен. А тільки той, що цю тугу, на майдані Жовтневої революції, кої — просто радісне диво для міських лавів. А тому заробляють непогані гроші своїх господарів — три карбованці за опотядку навколо центрального фонтану. Нічого поганого тут нема. Ажже справа добровільно хочеш — плати й катаяся, не хочеш — і милуйся. Так і є: стоять і сидять, слухають музику води, милуються кінцями й дітьми. Туди от щось ніздрі лоскоче. Пам'ять — не тямань. Приднвляюся уважніше і все розумію. Коні — живі створіння. Але вони — горді не лривчені шмарибати лалою, як ото роблять, коли кудись просяться. А прибирати своїм годувальниками молодим господарям чомусь не хочеться. Може, ніколи! От і лежать красуня площа на кошинош під критим небом. Щось треба б аиріштити: кататись десь в іншому місці, чн — прибити лісія себе. Останнє стосується не коней, а їхніх власників. Коні, звичайно, не винні.

Марія ДАВИДЕНКО

Київ.

Фотоетюд Михайла САЧКА

Продиктовано в нол

БЛАГОСЛОВИЛИ

Майже на годну затрималося урочисте відкриття Всеукраїнського фестивалю сучасної пісні та популярної музики «Червона рута-91 на стадіоні «Металург». Річ у тім, що місце без особливого зазв'язтя приймало свято, а тому — безліч накладок.

Та ось пролунали лозини. Народний артист СРСР Атаолій Мокренко і заступник голови міськвиконкому Палао Михайлик виголосили привітання. На сцену айшов гурт «Кому винз» — під захоплени вигук тисля глядачів, і... напружена тиша.

Після благословіння фестивалю та всіх його учасників священикам Української Автокефальної Православної та Греко-католицької церков коцерт узагалі лішов без зупинки.

власни «Голод Запор

З початку року
редакція одержала 16222 листи

Тринадцятий час більшість із нас жила не задумуючись, по інерції, під звичним з дитинства бадючним гаслом «Завжди готові!». Готові виконувати чийсь розпорядження, може, й не зовсім розумні ці потреби. Просто мовчав погоджувалися, бо так вмішувалися, що зверху. Наша мовчазна згода, надмірна довірливість тільки Києву давала Чорнобильську АЕС, Київське море... Проте нашої згоди нікого й не питав. І на місці древніх кіл з родючих українських земель мавмо неозорі водянні гладі, відомо всьому світові Зону. А сільники подібних плодів чужого розуму на українській землі Та й чимало інших проблем у нашою життя. То й не дивно, що подали, врешті, унаслідок терпіння, і всі аргументи, що далі так жити не можна і микритися з усіма неподобствами так уже неможливо. Треба шукати і самки роботи, щоб змінити життя на краще. Про це і про проблеми, яким сповнає наше життя, — мова в кількох листах з редакційної пошти.

У МЕНЮ — КОМПЛЕКСНИЙ РЕМОНТ

Одного червеного дня довелось мені побувати в місті Донецьку. Десь спливає швидко, і десь під вечір нестерпно жахотяться істн. Я здавна страждаю шалюнок-кошмарів, завороченим, тому почав шукати дотичну Італію. І надіслав таку на площі Леніна. Та виявилось, що П значино на ремонт. Я пригадав, що поблизу Донецького флармоді теж є Італія. Але й вона не працює, бо та кухня трайплас акась аварія.

Наближача Італія завжди знаходиться в будинку колишнього Міністерства вугільної промисловості УРСР. Писішвар тут, бо годинник було вже піз на доту. Даремно поспішав, — на де-

Як нас обслуговують

рих висіло оголошення: «Італія не працює, йде ремонт комунікацій». Пішов далі вулицю Пастернака і знайшов на Італію, що знаходиться навороті торгового комплексу. Тут мене відповіли, що Італія нікого не обслуговує, бо П приміщення зняли для помнок.

На ремонті виявився і дві Італії по вулиці Артема, причому та, що навороті консерваторії, на ремонті вже три роки.

Скоро година вечора. Тепер уже просто всі Італії значені! — робочий день закінчився. Але несподівані ре-

сторану «Донбас» (до речі, ресторан не на ремонті) в кафе «Русский чай». Ура, відпочив! Як не поїв, то вже хотіло випити чай.

Але продовжити ніколи. Вона хутко обслуговує клієнтів, наливаючи в склянки для чаю горілку. На ходу ниніла: «Чай немає».

Повернувся до залу. За одним із столиків по-домашньому сиділа купа молодих людей. Поміж їх голяло весело виблискувала біла горілка «Русской горілки». Таю ниніла пісня «Ой, ти, Галю». Мені спливати не хотілося, тільки в жанрові співали труба...

А. ШВЕБЕНКО.
Горілка.

Читач пропонує

ЖИВИ, УКРАЇНО!

Не Україні відбуваються економічні й політичні реформи, існуюча система змінюється на мирний шлях. Створюється нова Конституція. Очевидно, повинна народитися і нова йшла суверенної держави України.

Останнім часом по радіо не раз звучав гімн «Ще не вмерло України» як національний. Вважаю це несправедливим, бо вираз «ще не вмерло» означає ледь-ледь живий. Хіба ж наша Україна сьогодні в таку мить?

Вчас, коли Україна була поневолено системою Н. Мечникова, лежала в руїнах, кірш «Ще не вмерла Україна»

відообража дійсність, ава не боротьбу з поневолювачем. Сьогодні ж Україна стоїть на своїх ногах, хоч і не зовсім міцних, і нас давить не чужий чобіт, а лише власна недоумність, таємні гімн не годяться. Не лозимо бути угодницьких, ласемістичних спів «ще не вмерло».

Нахей звучать оптимістичні, темі, що жикляють до творчості, до життя слова: «Живи, Україно, прекрасна і сильна!» Або жми ось, як у «Сосни» «Слободі України всім серцем своїм і всім своїм ділом».

Полтава.

І. ПАРКО.

ЗАБУЛИ ПРО ЛЮДИНУ

Що ж це в нас твориться? Народ не покладаючи рук, трудиться щодня від зорі як у місті, так і в селі, а в країнина нікого. Куди дається продукція? Все кудись летить, наче в прірву. І купівна система не допомагає. Тепер достаток товарів можна побачити тільки по телевізору і то тільки в репортажах з за кордону. Всп блів в тому, що за розмовним забули про людину, її потреби. По-моєму, Верховній Раді треба відкинути непотрібні балачки і серйозно зайнятися добробутом людини. Отоді на Україні і політична обстановка стабілізується і з суверенітетом влади.

А. САХНО.

Віля Церіва Київської області.

Є й такі думки

ДУМАЄМО ОДНЕ, А ГОВОРИМО ІНШЕ

Я не байдужий до того, що робиться в нашій республіці. За моїми спостереженнями, наш уряд веде подвійну політику. Народо доводять, що борються за незалежну Україну, а насправді веде її до втрати в Союз. Хоч коніжмо відомо, що не може бути союзів між державами, а немає самих держав, які були б господарями на своїй землі, мали свою армію, митницю, гроші.

Комуністи ж Україну дуже бояться відірватися від радянської центру, не усядомлюючи того, що який би стили не шлях боротьби за віліну від центру України, то мали б велику підтримку народу. Комуністична більшість не розуміє, що сам факт самостійності України вилмає бач величезний авторитет. Та, мого мому, ця більшість турбується

се по народі в Україні, а про своє владарство. Я безпартійний, але добре знаю чужіні Леніна, тому можу з лемістичі сказати, що сучасне Комуністичне партія далеко відійшла від того, про що говорив Ленін. На практиці перемонає, що партія призначена не на значну чужіні Леніна і не прагнуть знати його, а в своїй роботі керуються виключно КПЗС-ним керуванням економікою і національною політикою КПРС не мають нікого лемістичого. Мущу зауважити, що такі думки я зустрічав у багатьох людей. Та могод наші люди звикли думати о, не а, говорити протилежне. Або говорити помік собію одне, а в офіційних бесідах і виступах — інше.

Г. ОЛІВНИЧЕНКО.
Щастя
Луганської області.

ЧИ ПРЕЗИДЕНТ ВИНЕН?

Дехто звинувачує Горбачова в тому, що він розвалив Союз. А де ж ці «герої» були тоді, коли все народило добро — нафту, газ, золото — анікувалися за кордон? Той щоб не бачили і винних не шукали. Тепер же несподіваний народ знало всю вину на демократія перебудову. Але ж перебудова і перебудовані приміщення розбаварювання народного домі, а Горбачов прагне втримати наш народ від загубити. Мені здається, що треба всі сили спрямувати на боротьбу з мафією, з бандитизмом, а не з перебудовою і демократією, які бажать своєму народові кращого життя.

Т. ХАРЧЕНКО.

Рівне
Дрогобицького району
Львівської області.

Читач обурюється

НЕ ТИСНІТЬ НА ГАЛЬМА

Давно пора обрати президента на Україні, бо далі так не можна жити з анархією. Законів не дієть, а сплатити нікого в нікому. І все тому, що високопоставлені особи з області за щось борються в парламенті, а роботу в своїх галузях зваливали і в перед ним не відповідають. А щоб і далі ні перед ним не відповідати, то вони й тиснуть зі всієї сили на гальма у Верховній Раді. По-дається тількише навкрути — все побачите.

А. РОЖЕНКО,
робітник.
Харків.

СКІЛЬКИ Ж У НАС КАСТ?

Як почую слово «квартира», так у мене насторожується ступ і зір, наче в мушкетерського кавалерійського кола при голосі кошового сурми. За тридцять років виробничого стажу я зміг купити опокиміанну квартиру, в якій проживаю мн з дружиною і двоє наших дітей. Немає нам судилося тут жити до старості? Бо опокиміанну квартиру, в якій проживаю мн з дружиною і двоє наших дітей, не спити. Причина відомі.

Штучними поставована й положеннями наш народ розділений на каст. Ця каст у нас більше, ніж в Індії. І во ми між собою ворогуємо: учасник Великої Вітчизняної війни з «фашистами» батато-таті, а темі, які мають на одну дитину менше, дають величезний виробничий став, підписую з тим, хто стоїть п'ятидцять років у чері на квартиру.

Виявляється, здорова сім'я, двоє дітей і тридцять років виробничого стажу не дають права на позожерове одержання квартири, бо не-

має ніяких пільг. То що ж, скажіть, важливіше для держав — чесно віддати роботу кращим людям чи давати їм перебудову не з власної волі в Афганістан? Прощу врахувати, що мову про інвалідів я не веду. Що ж ми робимо? Звідки виймається те, що уряд декретами розподіляє, якщо пращелати не мають нормальних умов для нормального проживання? А не виліває і ва результати роботи. Та й діти, прокиваючи з дорослим в одній кімнаті, дорослішають раніше, ніж те для них властиво. Во ми все бачать, чують, розуміють.

Не варто дити людей на касті. Інвалід праці чи військ, люди із специфічними захворюваннями, бататити діти діють потребують до зачергового забезпечення житлом. Для есіх інших може бути тільки одна критерія — трудовий стаж.

В. ЛЕВЧЕНКО.
Київ.

«БУЛО Б ЗАДАВАТИСЯ В ПОЛОН...»

В юності мені дуже хотілось стати комуністом. Але, будучи дуже вимотлюю до себе, я вважала, що через свої недовки не маю права не в коносе звани. З роками я зрозуміла, що більшість членів партії комуністів — це нечесні люди, одні серед керівників. Мар на увазі партію, бо як ті, лям збори — так п'яниця, заїдані в ліс, на дачі. Усілякі пільги, пунілки, пайки теж для них. Саме тому нині де ростуть довіри членам і органам компартії. По-моєму, всі повинні бути рівними, бо пільги — це тільки інструмент, який дає один на інших. Соромно, що через пайки для бататитишх сімей, інвалідів Великої Вітчизняної війни і членів серого бататитишх діду чужі: «Скільки це цих інвалідів, коли це все закінчиться?»

Ще хочу розповісти про виланд, що стався з моїм

батьком в одному із столітніх казенних надерілів Дня Перемоги. Пішов він до магазину, щоб купити продукти. Побачив, що там щось заважало, і він пішов у робітничий, що привели, ці будуть продавцями. А бататитишх йому в відповідувати:

— Треба було, діду, не гнати нічим від Москви, а розділяти в поїзді, то й жив би тепер по-людськи, а через таких, як ти, то я ми тепер ніякого поганого.

Після таких слів у мого батька ледве не стався інфаркт. Повернувся додому, зняв ордени й медалі, привіз до мене в Дніпр, розповів про це і сам плаче. Соромно, душа болять, а хто ж винен, що в людей така низька свідомість без елементарної людської підмоги?

В. ГОЛОСОВА.
Дніпр
Київської області.

ЗАЙМАЙТЕ ТІСНІШЕ ОКУРА

На малю, після закінчення першого півріччя економічна ситуація в республіці залишається складною. Показники роботи багатьох галузей народного господарства продовжують падати, дефіцит бюджету зростає. За півріччя до бюджетів республіки недоходило 9,3 мільярда карбованців. Бюджет Української РСР наповнявся тільки на 94,3 відсотка до плану.

За цей же період 2852 підприємства (44,5 відсотка) зменшили обсяги виробництва порівняно з попереднім роком на загальну суму 7,4 мільярда карбованців, внаслідок чого у бюджет недоходило більш як 900 мільйонів карбованців податку з обігу. Зниження виробництва має місце на підприємствах, що виготовляють тканини,

Нотатки про підсумки виконання республіканського і місцевих бюджетів за перше півріччя

тютюнову, папірцено-шарп'ятову, трикотажні вироби, взуття і цукор, лляно, джін, мотоцикли тощо. Як бачимо, все це товари для народу.

В умовах введення союзним урядом з 13 червня догори ценів на зерно і шпирсі сировину, цілн збереження фінансових цілн на готову

продукцію з цієї сировини, збитковий характер підприємств становитимуть більш як 500 мільйонів карбованців. А це, зрозуміло, приведе до лавинової реакції на підприємствах легкої промисловості, де в свою чергу товари додержують на 5 мільйардів карбованців в розрахунок на рік, в тому числі трикотажні вироби, вовняні тканини і взуття на 2,9 мільярда карбованців.

Одне слово, пресловуті ременів, який нас звикла

виготовляти тимчасово затігнуті туфлі, доведеться справді затігнуті й ще трохи.

У другому півріччі значно ускладниться проблема фінансування заходів економічного і соціального розвитку республіки. За планом на цей період передбачається

одержати в республіканській бюджеті 15 мільярдів карбованців доходів, а видатки становитимуть 47,5 мільярда карбованців. Видатки на 32,5 мільярда перевищать надходження. Тільки для забезпечення необхідних умов для виробничо-господарської діяльності підприємств, здійснення соціальних програм у вугільній промисловості, для їх фінансування у цьому році потрібно додатково 15,1 мільярда карбованців, з яких 9 мільярдів карбованців передбачається профінансувати з республіканського бюджету та позабюджетного фонду стабілізації економіки, а 6,1 мільярда карбованців необхідно ще виплатити.

Проте, судячи із прогнозів спеціалістів, досягти істотного зниження дефіциту бюджету може реальною можливістю відвідувати до кошту УРСР «Про внесення утворення та доповнення до Закону Української РСР «Про Республіканський бюджет

жест Української РСР на 1991 рік» повністю видатків республіканського бюджету, які не забезпечуються бюджетними доходами, передбачається здійснювати за рахунок кредитних ресурсів банку. Значну частину витрат у цьому році намічається здійснити за рахунок республіканського фонду стабілізації економіки. Загальна сума видатків з цього фонду визна-чається в 12,2 мільярда карбованців.

Але не варто покладатися на ці гроші. Адже за розрахунками Міністерства фонду стабілізації економіки у новому році надійде тільки 4 мільярда карбованців, що дасть можливість профінансувати передбачені заходи тільки на 38,6 відсотка.

Отже, попереду нові труднощі.

Леонід БРОВЧЕНКО,
економічний оглядач
«Голосу України».

У МОДІ Е, ЦЕ Е, або Чи можливі зміни на українському ринку меблів?

Виробництво меблів на Україні посереджало в 24 об'єднаннях, до складу яких входило 11 підприємств. Працюють у галузі 93 тисячі чоловік, виробляючи меблів майже на 1,5 мільярда карбованців. Для порівняння: Франція займає відносно невеликий обсяг виробництва понад мільйон чоловік, а продукції надходить на 30,7 мільярда франків.

Мебелі підприємства України виробляють близько 115 різноманітних наборів і 600 окремих виробів. Дизайни, створення нових конструктивно-технологічних рішень займаються Український державний інститут по проектуванню меблів і столітних

виробів («Українпробел», його Львівський філіал, КТБ «Земліпроект», КТБ «Дніпропротексдерев», Близько 90 відсотків меблів у республіці іспроєктовано колективом «Українпробел». Розробку та виробництво нової техніки і прогресивної технології виконує Український науково-виробничий держдереобіє об'єднання (УДНД). Чи досить цього сьогодні? Бо, як відомо, в умовах ринку виробничі процеси тільки в тому, що має більш передову технологію, успішніше організують виробництво, нові проекти розробляють, висококваліфіковані кадри. Це аксіома ринкової економіки.

ПРОТЯГОМ багатьох років лісові, деревообробні, легкі і місцеві галузіми промисловості України знайшлися близько трьох відсотків капіталу вкладені на розвиток, розв'язання на те, що на їх долю припадає 50 відсотків виробничих неперероблених товарів. У центрі уважки, що забезпечити внутрішній ринок товарами першої необхідності можна за рахунок імпорту. А країни-експортери, розуміючи, що наш ринок порожній, все поспішно зникали з виробництва. Більше того, як свідчать останні міжнародні спеціалізовані виставки-ярмарки «Мебелі Чехо-Словаччини в СРСР» (Львів 1990 рік), «Мебел-90» (Москва) та інші, нам уже пропонувати свою продукцію, яка завжди не знаходила збуту на західному ринку.

Тимчасово, на даний момент, можливе підприємство, проєктна організація чи інститут не можуть запропонувати конкретної програми або конкретних рішень, розробити мебелі, які відповідали б тенденціям нашого попиту. На практиці «соціальне завдання» виконуються в умовах відсутності ринку, в умовах служб маркетингу, інформації про асортиментні запити, особливості культури і поведінки населення, для яких розробляються мебелі, різних соціально-професійних верств, малих груп споживачів.

В умовах ринкових відносин мебелі підприємства Європи кілька разів на рік, змінюючи асортимент, змінюють асортимент. У нас же, у зв'язку з дефіцитом, на такі тонкощі ніхто не зважає. Як виробник, він купує, у моді те, що є.

Для виправлення становища, що склалося, необхідна державна виконавча діяльність, спрямована на розвиток «малого» економіки. Частка малих підприємств із числом зайнятих

10—20 чоловік у мебелів промисловості ряду провідних країн-продуктентів становить 70—80 відсотків. У Німеччині, наприклад, більшість фірм — середні за масштабом підприємства. Саме вони на основі технічного шефреабілітації або реконструкції окремих підприємств чи цих діючих підприємств-монополістів за два-три роки зможуть радикально змінити становище на українському ринку меблів. З їх створенням треба вирішуватиметься проблема переходу до виробництва меблів дрібним підприємствам та їх індивідуалізації.

Однак поряд із численними малими і середніми мебелівими підприємствами в Україні повинні функціонувати і крупні фірми, концерни й т. ін., які звичайно спеціалізуються на виробництві мебелів за проєктами програм.

За ринкових відносин відомо, що для забезпечення на конкурентнопроможності на внутрішньому і зовнішньому ринках несе підприємств. Той, хто прагне його змінити, повинен бути в курсі розвитку, як і розвитку усієї галузі. Велику роль повинно грати, як свідчать зарубіжний досвід, підтримка системи маркетингу, в основі якої лежать вивчення ринку і залучення покупців, планування асортименту, удосконалення стилю і створення нових зразків, розробка політики ціни тощо.

На розмір і напрямки попиту впливає також ціна мебелів, яка залежить від купівельної спроможності населення. Різноманітні способи її диференціації. Низькі ціни передбачають реальну можливість вивиску мебелів біднимі серіями, які повинні орієнтуватися на широке коло споживачів. Високі ціни — малими серіями, орієнтованими на задоволення «елітарного» попиту.

Для житлового середовища, звичайно ж, на Заході,

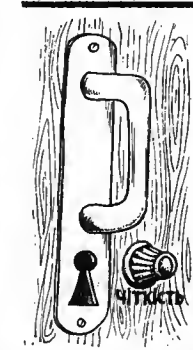
характерні циклічність і ритмічність процесів, що відбуваються. Воно чітко реагує на зміни в потребах сім'ї і кожного її члена, у потребах різних вікових і соціальних груп споживачів. Існують певні суперечності між соціокультурними запитами суспільства і індивідуальними виробництвом. З одного боку, необхідність створення художньої форми мебелів з різноманітними естетичними емоційно-образними якостями з другого боку, — вимоги індустріального виробництва змусили виробників шукати типові рішення на основі обмеженої кількості стандартних елементів. Нам не поки що не вдалося.

ПРОТЕ сьогодні важливо, щоб мебелі пропонувався за споживачем не тільки різноманітні виробні, а й «сортимент можливостей». Тут можна виділити такі напрями: розробка дрібних мебелів і техніки комерційного, напідфарбовані і деталей для самостійного складання з вільним відкритого асортименту, який можна продати в круглообігових виробів у комбінації з дрібними. Як свідчать практика, мебелі типу «клуби сам» надають споживачеві можливість влаштувати інтер'єр свого життя згідно з особистими уподобаннями, вибравши і поєднуючи вироби за своїм смаком і потребам.

Але, щоб вийти на західний ринок, перш за все необхідні дизайнерські розробки мебелів з урахуванням його вимог. Маємо виробити нові стилі, серії, моделі.

Аналіз міжнародного ринку, кон'юнктури світових цілн, а також можливостей роботи з великими підприємствами України свідчать, що експорт мебелів для окремих підприємств з певних організаційних причин є найбільш реальним. Це набагато вигідніше, ніж віддавати за кордон сировину і тут, безумовно, позитив-

Прогноз спеціаліста

ну роль відіграє б створення спеціального фонду для проведення в республіці щорічних конкурсів дизайну мебелів та участь у міжнародних виставках з подібних заходів за кордоном.

Не можна не погодитися з думкою багатьох зарубіжних і вітчизняних науковців і творчих працівників, що низький рівень вітчизняного дизайну мебелів порівняється значною мірою тим, що дизайнери не володіють сучасними методами проектування і конструкторських рішень мебелів. Та що ж пороби за браком сучасного обладнання, автоматизованих конструкторсько-технологічних робочих місць тощо...

За ринкових відносин зростає й роль спеціалістів-дизайнерів, які повинні координувати виникати у проєкту роботу, яка виходить за межі виробництва й охоплює весь життєвий цикл виробництва мебелів, від проєктування і маркетингу, дизайнера і технолога, як свідчать досвід, відіграють особливу роль у створенні власних образів мебелів і виробленні їх у масове виробництво. Наші ж технолози не мають оперативного розуміння цих складних проблем, і стають дедалі складнішими і вимагають неспівомірної милостині. Тому потрібно переходити на підготовку спеціалістів нового типу з широким художньо-дизайнерськими, технологічними конструкторськими знаннями. Якісним мійзую про це голова не болять, це означає, що пора переходити на внутрішню-підприємство підготовку кадрів — гнучку динамічну.

Станіслав МІГІГАЛЬ,
кандидат архітектури.
Львів.

Міла
Анатолія САВЧУКА.

АНАЛІЗ
МІЖНАРОДНОГО
РИНКУ
КОН'ЮНКТУРИ
СВІТОВИХ ЦІН,
А ТАКОЖ
МОЖЛИВОСТЕЙ
РОБОТИ
МЕБЕЛЕВОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ
УКРАЇНИ
СВІДЧИТЬ, ЩО
ЕКСПОРТ
МЕБЕЛІ ДЛЯ
ОКРЕМИХ
ПІДПРИЄМСТВ
ЗА ПЕВНИХ
ОРГАНІЗАЦІЙНИХ УМОВ
ВІДНОСНО
РЕАЛЬНИЙ.

НЕ МОЖНА НЕ
ПОГОДИТИСЯ
З ДУМКОЮ
БАГАТОХ
ЗАРУБІЖНИХ
І ВІТЧИЗНЯНИХ
НАУКОВЦІВ
І ТВОРЧИХ
ПРАЦІВНИКІВ,
ЩО НИЗЬКИЙ
РІВЕНЬ
ВІТЧИЗНЯНОГО
ДИЗАЙНУ
МЕБЕЛІ
ПОСЧАСЮЄТЬСЯ
ЗНАЧНОЮ
МІРОЮ ТИМ, ЩО
ДИЗАЙНЕРИ НЕ
ВОЛОДІЮТЬ
СУЧАСНИМИ
МЕТОДАМИ
ПРОЄКТУВАННЯ
І КОНСТРУКТОРСЬКИХ РІШЕНЬ
МЕБЕЛІ.

